

MICII DESCOPERITORI

TONI ȘI PÂINEA CARE AVEA NEVOIE DE TIMP

O dimineață despre răbdare, încercări și bucuria de a împărți

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Brutăria se trezește

Toni deschise oblonul brutăriei și lăsă dimineața să intre peste masa lungă de lemn. În piața pădurii încă era liniște. Astăzi, Lina și Nino urmau să-l ajute să pregătească pâine pentru gustarea lor. Castorul își potrivi toca albă și șorțul albastru. Voia ca prietenii să descopere cum începe o pâine, cu mult înainte să miroasă frumos.

POVESTEA · 2 / 25

Masa goală

Lina sosi cu un bol de mac. Nino aduse un borcan de miere, ținut cu grijă în ambele labe. Pe masă nu era încă nicio felie. Veverița își înclină capul.

- Credeam că ne așteaptă pâinea!

- Ne așteaptă începutul ei, răspunse Toni și le arătă locul unde puteau lăsa darurile.

POVESTEA · 3 / 25

Mai întâi curățenie

Toni șterse masa, iar prietenii își spălară labele. Lina își prinse coada stufoasă astfel încât să nu atingă locul de lucru. Nino aduse trei ștergare curate. Castorul îi lăsă să aleagă fiecare câte unul.

- Acum avem unde pregăti mâncarea, spuse el, privind masa liberă și curată.

POVESTEA · 4 / 25

Norul din sită

Lina turnă făină în sită, iar Toni îi arătă cum să o miște ușor deasupra castronului. Un puf alb îi atinse botul. Veverița râse și se opri înainte să scuture sita mai tare. Nino îi aduse un ștergar.

- Un nor mic ajunge, hotărî ea. Restul făinii trebuie să intre în castron.

POVESTEA · 5 / 25

Un ingredient nevăzut

Toni pregăti apă, puțină sare și drojdie. Nino privi bucățica deschisă la culoare: nu semăna deloc cu pâinea.

- Drojdia ajută aluatul să crească, explică brutarul. Dar are nevoie de timp și de un loc potrivit.

Lina se uită la castron, ca și cum s-ar fi așteptat să vadă deja ceva mișcându-se.

POVESTEA · 6 / 25

Apa intră încet

Nino înclină ulciorul, în timp ce Toni ținea castronul. La început turnă numai o parte din apă. Amestecul deveni lipicios, cu insulițe de făină uscată. Lina ar fi adăugat imediat tot ce rămăsese.

- Mai întâi amestecăm, spuse Toni. Vedem apoi cât îi mai trebuie.

Iepurașul așeză ulciorul pe masă și așteptă.

POVESTEA · 7 / 25

Aluatul se ține de labe

Lina apăsă aluatul și îl ridică odată cu laba. Un fir moale rămase întins între degete și castron. Se uită speriată la Toni.

- L-am stricat?

Castorul îi arătă cum să adune aluatul cu o racletă și să lucreze pe suprafața pregătită. Nu trebuia să fie frumos de la prima atingere.

POVESTEA · 8 / 25

Ritmul frământatului

Împingeau, împătureau, întorceau. Toni lucra un aluat mare, iar Lina și Nino încercau pe bucăți mici, la masa joasă. Din când în când se opreau să privească. Bulgărașii zbârciți deveneau mai netezi. Lina începu un cântecel despre labe lipicioase, iar Nino îi răspunse bătând ritmul cu călcâiul, departe de masă.

POVESTEA · 9 / 25

Sub ștergar

Toni adună aluatul într-un castron încăpător și îl acoperi cu un ștergar curat. Îl puse într-un loc ferit de curent. Lina rămase în fața lui, cu labele la spate.

- Acum ce facem?

- Îi dăm timp să crească.

Pentru prima dată în dimineața aceea, în brutărie nu se mai auzi frământatul.

POVESTEA · 10 / 25

O privire prea devreme

Lina ridică un colț al ștergarului. Aluatul părea aproape la fel. Mai așteptă puțin și privi din nou.

- Poate nu știe că ne grăbim.

Toni râse blând. Îi propuse să lase castronul în pace și să pregătească tăvile. Aluatul nu putea fi convins prin priviri dese, dar ei puteau folosi timpul pentru următorul pas.

POVESTEA · 11 / 25

Loc pentru fiecare

Nino aduse tăvile, iar Lina pregăti bolul cu mac. Toni le arătă unde vor sta pâinea rotundă, împletitura și chiflele. Păstrară spațiu între ele.

- Vor mai crește și după ce le modelăm, explică el.

Pe masă încă nu era pâine gata, însă tot mai multe lucruri își găseau locul.

POVESTEA · 12 / 25

Semnul de pe castron

Când Toni descoperi aluatul, acesta se ridicase în castron. Nino compară înălțimea cu locul unde fusese la început. Lina deschise ochii mari.

- A crescut fără să-l tragem deasupra!

Brutarul o invită să privească micile bule. Așteptarea nu fusese un gol. În castron se întâmplase ceva, chiar dacă ei nu urmăriseră fiecare clipă.

POVESTEA · 13 / 25

Pâinea rotundă

Toni împărți aluatul, apoi îi arătă Linei cum să adune marginile spre mijloc. Veverița obținu o pâinică strâmbă, cu o cocoașă. Întinse laba să o strivească și să înceapă iar.

- Mai putem îndrepta puțin forma, îi spuse castorul. Nu trebuie să arate toate ca desenate cu cercul.

POVESTEA · 14 / 25

Împletitura lui Nino

Nino făcu trei suluri moi. Le așeză unul lângă altul, dar uită ce capăt trebuia trecut la mijloc. Toni încetini și lucră alături de el. După câteva încercări, iepurașul găsi ritmul. Împletitura lui avea un capăt mai gros. O privi și zâmbi: putea recunoaște pâinea pe care o făcuse.

POVESTEA · 15 / 25

Macul nu este ploaie

Lina voia să presare tot bolul de mac pe pâinea ei. Toni îi dădu o linguriță mică, iar veverița încercă întâi o cantitate puțină. Semințele rămăseră ca niște puncte întunecate pe suprafața moale.

- Restul îl păstrăm pentru altă pâine, hotărî ea, punând bolul deoparte.

POVESTEA · 16 / 25

Mierea așteaptă

Nino desfăcu borcanul și simți mirosul dulce. Toni îi explică faptul că vor pune puțină miere pe chiflele coapte, când se vor răcori. Deocamdată închiseră borcanul.

- Și ea are un rând, spuse iepurașul.

Lina privi tăvile: aproape fiecare lucru din brutărie părea să aibă un moment potrivit.

POVESTEA · 17 / 25

Încă o oprire

Pâinile modelate mai avură nevoie de o scurtă odihnă. Lina oftă, însă nu mai ridică ștergarul. Împreună cu Nino, spălă uneltele reci și șterse stropii de apă. Toni pregăti cuptorul. Când îi chemă să privească din nou, chiflele se rotunjiseră, iar împletitura umpluse mai bine locul din tavă.

POVESTEA · 18 / 25

Cuptorul lui Toni

Prietenii rămaseră la masa joasă, iar Toni duse tava la cuptor. Folosi mănușile groase și închise ușa. Lina își ținu labele pe genunchi. Nu mai era nimic de frământat, nimic de presărat. Brutarul potrivi ceasul de bucătărie, apoi se așeză lângă ei. În piață începuseră să se audă pași.

POVESTEA · 19 / 25

Mirosul care grăbește

Mai întâi simțiră un miros slab, apoi unul cald, cu coajă rumenă. Nino se ridică imediat.

- Acum?

Toni privi prin geamul cuptorului și clătină din cap. Mirosul le spunea că pâinea se coace, nu că terminase. Iepurașul se așeză la loc și începu să povestească despre împletitura lui, ca să-i treacă nerăbdarea.

POVESTEA · 20 / 25

Clopoțelul

Când sună ceasul, Toni verifică pâinea, apoi scoase tava cu mănușile groase. Prietenii priviră de la locul lor cum aburul se ridica deasupra cojilor. Lina își recunoscu pâinica după cocoașa mică. Nino găsi împletitura cu un capăt gros. Niciuna nu mai semăna cu bulgărașii lipicioși de dimineață.

POVESTEA · 21 / 25

Ultima așteptare

Toni așeză pâinile pe grătarul de răcire. Lina făcu o mutră atât de lungă, încât toți izbucniră în râs.

- Mai așteptăm o dată?

- Cât să se răcorească, spuse el. Apoi le putem tăia și gusta.

Veverița aduse farfuriile. De data aceasta găsi singură ceva de pregătit în timpul așteptării.

POVESTEA · 22 / 25

Prima felie

Când pâinea se răcori, Toni tăie pâinica rotundă. Coaja trosni ușor, iar înăuntru se văzură găurele mici. Lina își apropie felia de nas, apoi gustă. Nu era o pâine perfect rotundă, dar era gustoasă. Nino împărți puțină miere pe chiflele răcorite, folosind o linguriță curată.

POVESTEA · 23 / 25

Gusturi diferite

Lina preferă pâinea cu mac. Nino își alese o bucată de împletitură, apoi încercă și chifla cu miere. Toni se bucură că nu trebuia să aleagă un singur câștigător. Fiecare formă avea povestea ei. Pe masa curată, cele trei farfurii păstrau urmele aceleiași dimineți: muncă, mici greșeli și multă răbdare.

POVESTEA · 24 / 25

Ce luăm acasă

Împachetară pâinea rămasă în săculeți curați. Lina păstră puțin mac pentru data viitoare, iar Nino închise bine mierea. Înainte să plece, priviră castronul gol.

- Părea că nu se întâmplă nimic sub ștergar, spuse veverița.

- Unele lucruri cresc liniștit, răspunse Toni, așezând castronul la locul lui.

POVESTEA · 25 / 25

Timpul bun

În pragul brutăriei, Lina îl întrebă dacă data viitoare va termina mai repede. Toni își scoase toca și se gândi puțin.

- Vom ști mai bine ce facem. Dar pâinii tot îi vom da timpul ei.

Prietenii plecară cu săculeții calzi la atingere. Învățaseră că răbdarea înseamnă să pregătești, să observi și să lași fiecare lucru să ajungă la vremea lui.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Castorul Toni face pâine.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.